

syn til Tjenestemandslønninger, at der maa indvindes nogle Midler. Jeg har loyalt fulgt dette Princip vedrørende den københavnske Lov, jeg har ikke turdet gøre det vedrørende Provinsloven, men jeg har dog begyndt Bevægelsen og, som jeg nu ikke skal trætte Dem med, prøvet at afbøde den, naar de var kommet op til et vist Trin. Naar jeg ikke er gaaet videre og ikke har stillet Forslag eller udarbejdet noget Forslag til en virkelig Lønningsforbedring for Præsterne, skønt jeg synes, den er tiltrængt, saa hænger det bl. a. sammen med, at jeg har nogen Forstaaelse af det, som den aarhusianske Præst, som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard omtalte før, har udtalt. Jeg har nogen Forstaaelse af den Betragtning, som ligger bag den Artikel, som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard citerede for os. Jeg mener alligevel at have moralsk Ret til at sige, at dersom Præsterne i Provinsen i 1919 ikke stod paa samme Trin som Præsterne i København — og det fastholder jeg fremdeles, skønt jeg erkender, der er et rigtigt Moment i det, det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde om Adjunkternes Boligudgifter —, hvis man altsaa gaar ud fra, de alligevel er kommet noget tilbage, maatte det være mig paa-trængende nødvendigt at prøve at hjælpe dem til Rette i Nedskæringsøjeblikket, og det er nu det, der foreligger som Resultat for det høje Folketing.

Jeg føler ogsaa Trang til, hvad jeg ikke fik Lejlighed til i mit første Indlæg i Aften, at gøre opmærksom paa, at der vist er nogen Misforstaaelse til Stede med Hensyn til de Godtgørelsesbeløb, som omtales i den nuværende Lovs § 47, hvor der staar noget om, at alle Præster faar fra 200 til 800 Kr. som Erstatning for visse Embedsudgifter; der er nævnt Embedsbøger, Attestblanketter o. s. v. og endvidere Renholdelse og Opvarmning af Konfirmandstuen. Naar man nu ønsker at give de 600 Kr. til alle Købstadspræster som en Kontorholds- og Befordringsgodtgørelse, saa finder jeg det praktisk at skille disse omtalte Punkter ud i et Par Led, og derfor lyder Forslaget saaledes: Købstadspræster skal have 800 Kr. Dette Beløb fremkommer for det første ved de 200 Kr., som er Minimal-satsen i § 47, og som alle Præster efter den nugældende Ordning faar baade i By og paa Land; Landsbypræster faar efter Forslaget 200 Kr., de samme 200 Kr., som de har efter den nugældende Lov, og naar saa Købstadspræsterne efter mit Skøn burde have denne Kontorholds- og Befordringsgodt-

gørelse paa 600 Kr., maatte det blive i alt 800 Kr., og saa maatte det Restbeløb paa 600 Kr. i den nuværende § 47, som bevæger sig mellem 200 og 800 Kr., og som er Godtgørelse for Konfirmandstuens Renholdelse og Opvarmning, staa som et særligt Punkt. Men der er ikke Tale om nogen Forøgelse. Her er i Sandhed ikke noget camoufleret, det er kun skilt ud af lovtekniske Grunde.

Maaske det kunde have nogen Interesse at vide, hvordan denne Erstatning administreres i Ministeriet. Efter et Cirkulære, der foreligger, administreres den saaledes, at Konfirmandstuegodtgørelsen varierer mellem 100 og 400 Kr., ikke, som man skulde tro, mellem 100 og 600 Kr. 600 Kr. er en ren Undtagelse, og saa vidt jeg har forstaaet, gives den kun til Præster, som har Lejeudgifter til Konfirmandlokaler i en stor Købstad, og som kan godtgøre dette. Dersom Præsterne læser med Konfirmanderne i deres eget Hjem eller i et Lokale, som de har billigere, og altsaa ikke kan godtgøre en saa stor Udgift, saa faar de efter Folketallet fra 100 til 400 Kr. Som sagt, det er i Virkeligheden alle Beløbene i § 47, der er blevet skilt ud for at give Plads for dette, som ikke er skjult, men omtalt, at jeg mente, at Købstadspræsterne skulde have de 600 Kr.

Jeg gør Undskyldning for, at jeg ikke fik svaret paa det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Spørgsmaal vedrørende § 14 i Forslaget til den københavnske Lønningslov. Der staar ganske rigtigt saaledes i § 14: at i første Lønningsklasse lønnes Kordegne med 3 480 Kr., stigende hvert tredje Aar til 5 280 Kr. Det er dog ikke saaledes, at det er overladt til den i Øjeblikket siddende Kirkeminister at bestemme, hvordan de skal stige. Jeg havde tænkt mig, man kunde have regnet ud, at der forelaa en Trykfejl; der skal nemlig indføjes Ordene „med 360 Kr.“. Jeg gør altsaa Undskyldning for Trykfejlen, men den Kritik, der er rejst i Anledning af denne Trykfejl, forekommer mig i øvrigt at have nogen Lighed med den Iver, hvormed Opponenten ved en Doktordisputats søger at finde Trykfejl og Kommafejl. Der staar jo nemlig i Paragraffens første Stykke: „For de ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Kordegne bevares den i Henhold til Lønningslov Nr. 364 af 28. Juni 1920 foretagne Normering. Disse Kordegne, der vedbliver at være Tjenestemænd, saa længe de forbliver i deres nuværende Stilling, lønnes som hidtil paa følgende Maade.“ Man kunde jo blot se efter: hvordan løn-